Dosarul nr. 2-14080/2024 (2-24120060-12-2-23102024)

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunţat public la data de 28 mai 2025;
Hotărârea întocmită integral la data de 6 august 2024.

28 mai 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Crigan Dragoş
Grefieri Bonca Elena

cu participarea reprezentantului reclamantului Hanganu Andrei – avocat stagiar Ogor Anatolie în temeiul MAS cu nr. 098142 din 26 mai 2025 şi în lipsa pârâtei Hanganu Liuba, care a fost legal citată prin intermediul avizului publicitar.

a examinat în şedinţă de judecată publică, în sediul instanţei, cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă Hanganu Andrei către Hanganu Liuba cu privire la recunoaşterea dreptului de proprietate individuală asupra bunului imobil, radierea înscrierii şi compensarea cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanţilor la proces:

1. La data de 23 octombrie 2024, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor a fost repartizată în mod aleatoriu cererea de chemare în judecată depusă de Hanganu Andrei către Hanganu Liuba cu privire la recunoaşterea dreptului de proprietate individuală asupra bunului imobil, radierea înscrierii şi compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acţiunii, reclamantul a indicat că, între acesta şi pârâta a existat o relaţie de căsătorie încheiată la ***** şi înregistrată la OSC Rîşcani mun. Chişinău. Totuşi în cele din urmă din cauza faptului că relaţiile s-au deteriorat constant, căsătoria a fost desfăcută prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani), la data de 04 mai 2017. Menţionează faptul că această hotărâre a dispus

doar desfacerea căsătoriei, fără a aborda însă şi aspectul partajării bunurilor comune dobândite pe durata căsătoriei.

3. Comunică că, în perioada căsătoriei părţile au dobândit mai multe bunuri şi deţin cote-părţi din unitatea acelor bunuri. Un singur imobil însă - apartamentul cu nr. *****, situat pe strada ***** rămâne cu unitatea 1.0 în proprietatea ambilor părţi, cotele nu au fost determinate în termenul de 3 ani de prescripţie după cum prevede legislaţia naţională. De altfel acest apartament face obiectul prezentei cereri de chemare în judecată, în vederea recunoaşterii dreptului exclusiv de proprietate al reclamantului asupra imobilului, dat fiind că pârâta nu a formulat nicio cerere de partaj în termenul legal prevăzut de lege, iar reclamantul a achitat dintotdeauna taxele funciare şi de întreţinere a imobilului, locuieşte în el.

4. Menţionează că, dacă nu se solicită partajul bunurilor aflate în devălmăşie în termenul general de prescripţie de 3 ani prevăzut de legislaţia civilă, dreptul de a cere partajul este afectat prin prescripţie extinctivă.

5. Notează că, în practică, instanţele clar au interpretat că începutul curgerii termenului de prescripţie coincide cu data desfacerii căsătoriei. Dacă termenul de prescripţie se împlineşte, soţul care nu a solicitat partajul, pierde dreptul de a introduce acţiunea în instanţă, De asemenea, conform Codului Familiei al Republicii Moldova, bunurile în devălmăşie nepartajate în interiorul termenului de prescripţie, dau dreptul celuilalt soţ, care exercită posesiunea continuă a bunului, să ceară recunoaşterea acestui bun ca proprietate a sa individuală.

6. Subliniază că, termenul a început să curgă la data de 29 iunie 2017, odată cu înregistrarea divorţului pronunţat la 04.05.2017, în Registrul actelor de stare civilă, şi s-a epuizat la data de 29 iunie 2020. În toată această perioadă, pârâta a abandonat imobilul, s-a mutat cu traiul în alt spaţiu şi nu a formulat nicio cerere de partaj al acestui bun imobil, pierzându-şi astfel dreptul de a solicita împărţirea acestuia.

7. Având în vedere faptul că termenul de prescripţie de 3 ani a expirat, consideră că pârâta nu mai poate pretinde nicio parte din acest imobil, iar reclamantul solicită pe această cale recunoaşterea sa ca unic proprietar al apartamentului în cauză.

8. Susţine că, apartamentul cu nr. ***** a fost dobândit de către reclamant în mod exclusiv, în baza unui contract de investiţie încheiat la data de 27 august 2007, cu privire la construcţia blocului locativ situat pe strada *****. În temeiul

acestui contract, reclamantul a achitat suma totală de 64,288 de euro, sumă care a fost plătită integral din fondurile proprii ale acestuia, fără nicio contribuţie financiară din partea pârâtei. Aşadar, întreaga valoare a apartamentului a fost suportată de reclamant, asta explică lipsa pretenţiilor din partea pârâtei în perioada de 3 ani a termenului de prescripţie şi nici nu poate avea pretenţii cu privire la acest bun pentru care nu a contribuit financiar, nici în timpul căsătoriei, nici ulterior.

9. Declară că, pe parcursul anilor, reclamantul a dovedit un comportament constant de bun proprietar, având grijă de apartament, suportând din propriile resurse toate cheltuielile necesare pentru întreţinerea imobilului, cum ar fi impozitele, taxele locale şi alte costuri aferente, precum utilităţile şi reparaţiile curente. În schimb, pârâta nu a manifestat niciun interes faţă de bun şi nu a contribuit în niciun fel la întreţinerea acestuia, nici în perioada căsătoriei, nici după pronunţarea divorţului. Aceasta nu a achitat nicio sumă de bani pentru întreţinerea imobilului şi nu a făcut nicio încercare de a participa la gestionarea acestuia, lăsând toată responsabilitatea pe umerii reclamantului.

10. Indică că, lipsa interesului pârâtei faţă de bunurile comune, nici măcar în perioada de după divorţ, demonstrează în mod clar că aceasta a renunţat tacit la orice pretenţie cu privire la apartament. În drept, renunţarea tacită la drepturi poate fi dedusă din lipsa de acţiuni sau de iniţiative care să arate o intenţie de a exercita anumite drepturi, mai ales în contextul în care pârâta nu a solicitat partajul în termenul prevăzut de lege şi nu a avut nicio contribuţie financiară la întreţinerea bunului comun. Comportamentul pârâtei, marcat de abandonul imobilului şi absenţa totală de interes faţă de imobil şi lipsa de implicare, justifică recunoaşterea dreptului exclusiv al reclamantului asupra apartamentului.

11. Mai indică că, în această perioadă de timp, reclamantul a demonstrat o bună-credinţă continuă în gestionarea apartamentului, acţionând mereu cu convingerea că este singurul proprietar, în lipsa oricărei cereri din partea pârâtei de a solicita partajul. În conformitate cu dispoziţiile Codului civil al Republicii Moldova, exercitarea unui drept de proprietate în mod exclusiv şi în deplină conformitate cu bunele practici este protejată de lege, iar în lipsa unor contestări din partea pârâtei, acest drept trebuie consolidat şi recunoscut de instanţă.

12. Reclamantul consideră că este pe deplin justificată solicitarea sa de recunoaştere a dreptului de proprietate exclusiv asupra apartamentului cu nr. *****

de pe strada *****. Această solicitare nu doar că se bazează pe faptul că pârâta a pierdut termenul legal pentru a solicita partajul, dar şi pe realitatea că întreaga contribuţie financiară pentru dobândirea şi întreţinerea acestui apartament a fost suportată de reclamant. Totodată, comportamentul pasiv al pârâtei şi lipsa ei de interes pentru bunul în cauză reprezintă factori suplimentari care susţin cererea de chemare în judecată. Având în vedere că pârâta nu a solicitat partajul în termenul legal de 3 ani de la desfacerea căsătoriei, că întreaga contribuţie financiară la dobândirea şi întreţinerea apartamentului a aparţinut reclamantului şi că pârâta nu a manifestat niciun interes faţă de acest bun, solicităm instanţei să admită prezenta cerere şi să recunoască în favoarea reclamantului dreptul exclusiv de proprietate asupra apartamentului cu nr. ***** din strada *****, consolidând astfel o situaţie de fapt şi de drept care este pe deplin justificată şi în conformitate cu normele legale în vigoare.

13. Solicită recunoaşterea dreptului de proprietate individuală a reclamantului Andrei Hanganu asupra imobilului cu număr cadastral ***** apartamentul nr. ***** din str. *****; radierea pârâtei Liuba Hanganu din Registrul bunurilor imobile din proprietarii imobilului; încasarea din contul pârâtei Liuba Hanganu în beneficiul reclamantului Andrei Hanganu cheltuielile de judecată suportate cu depunerea acestei cereri.

14. În drept, reclamantul face trimitere la prevederilor art. art.500, 502, 509, 510, 543, 544 Cod civil al RM, art. art. 19, 20, 22, 25 Codul familiei al RM; art. art. 90, 94, 96 Cod de procedură civilă al RM.

15. Reclamantul Hanganu Andrei în şedinţa de judecată nu s-a prezentat fiind înştiinţat despre data şi ora şedinţei de judecată prin intermediul avocatului ales.

16. Reprezentantul reclamantului Hanganu Andrei – avocat astagiar Ogor Anatolii în şedinţa de judecată a susţinut acţiunea pe motivele de fapt şi de drept invocate şi a solicitat admiterea integrală a acesteia.

17. Prin scrisoare recomandată cu aviz de recepţie au fost expediate în adresa pârâtei Hanganu Liuba încheierea de primire a cererii spre examinare cu stabilirea şedinţei de judecată, cererea de chemare în judecată şi actele anexate, de asemenea fiindu-i comunicat despre dreptul de a depune o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare, plicul fiind restituit instanţei cu menţiunea „nereclamat”. *(f.d. 54-55)*

18. Astfel, instanţa constatând temeiuri rezonabile că pârâta nu recepţionează corespondenţa pe adresa indicată, însă potrivit materialelor cauzei, se confirmă că Hanganu Liuba are domiciliul stabilit pe adresa indicată în cererea de chemare în judecată, iar alte adrese nu sunt cunoscute, în temeiul art. 108 Cod de procedură civilă al RM, a dispus citarea publică a pârâtei Hanganu Liuba, ulterior în temeiul art. 206 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei civile în lipsa acesteia cu remitere în adresa pârâtei a copiei de pe hotărâre.

Aprecierea instanţei:

19. Audiind participanţii la proces, apreciind argumentele părţilor litigante întru susţinerea pretenţiilor formulate şi obiecţiile înaintate, ţinând cont de probatoriul administrat şi legislaţia pertinentă instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Hanganu Andrei către Hanganu Liuba cu privire la recunoaşterea dreptului de proprietate individuală asupra bunului imobil, radierea înscrierii şi compensarea cheltuielilor de judecată, reieşind din următoarele considerente:

20. Potrivit prevederilor art. 20 din Constituţia Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitim.

21. În conformitate cu prevederile art. 5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă al RM, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(l) acelaşi cod, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.*

22. Potrivit art. 6 Cod de Procedură Civilă al RM, statuează, *că instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.*

23. Conform art. 117 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, *probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe pentru justa soluţionare a pricinii.*

24. Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.*

25. Conform art. 121 Cod de Procedură Civilă al RM, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

26. Potrivit dispoziţiilor art. 123 alin. (6) Cod de Procedură Civilă al RM, *faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.*

27. Instanţa judecătorească, conform art. 130 Cod de Procedură Civilă al RM, *apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

28. În conformitate cu art. 239 Cod de Procedură Civilă al RM, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.*

29. Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerinţele despre pertinenţa lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

30. În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) Cod de Procedură Civilă al RM, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.*

31. Conform art. 572 alin. (1), (2) Cod civil, *bunurile dobândite de soţi în timpul căsătoriei sânt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru*

aceste bunuri; orice bun dobândit de soţi în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmăşie până la proba contrarie.

32. În şedinţa de judecată instanţa a constatat, că Hanganu Andrei şi Hanganu Liuba au încheiat căsătoria la ***** (f.d.16), iar la data de 4 mai 2017, căsătoria a fost desfăcută. (f.d.17)

33. Din materialele cauzei rezultă că, la data de 27.08.2007, Hanganu Andrei a încheiat cu „Basconlusx" S.R.L. contract de investirea capitalului privat în construcţia blocului locativ din strada *****. (f.d.18-20)

34. Prin actul nr. 251 din 5 octombrie 2010 de primire-predare a imobilului, în conformitate cu contractul de investiţii nr. 251 din 27.08.2007, în baza Procesului verbal de recepţie finală a lucrărilor de construcţie nr. 770-L din 28.08.2008 „Basconlux" S.R.L. a transmis investitorului Hanganu Andrei apartamentul nr. ***** cu 2 odăi din *****. (f.d.21)

35. Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, în subcapitolul II. Dreptul de proprietate asupra bunului imobil, figurează în calitate de proprietari Hanganu Andrei şi Hanganu Liuba. (f.d.22

36. La fel instanţa a constatat cu certitudine că imobilul în litigiu a fost achiziţionat în timpul căsătoriei dintre părţi, fără dovada că asupra lui s-ar fi convenit un regim de proprietate exclusivă. Nu există niciun contract matrimonial ori convenţie de partaj încheiată între foştii soţi.

37. În conformitate cu prevederile art. 19 Codul familiei al RM, *bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie. Regimul legal al bunurilor soţilor acţionează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial.*

38. Conform alin. (1), (3), (4), (5) art. 20 Codul familiei al RM, *Bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei. Sînt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile mobile şi imobile, valorile mobiliare, depunerile şi cotele de participaţie în capitalul social din instituţiile financiare sau societăţile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum şi alte bunuri dobîndite în timpul căsătoriei, chiar dacă sînt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi. Dreptul la proprietate în devălmăşie se extinde şi asupra soţului care nu a avut un venit propriu, fiind ocupat cu gospodăria casnică, cu educaţia copiilor sau din alte motive temeinice. Sînt proprietate în*

devălmăşie a soţilor bunurile care au fost dobîndite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia. Instanţa judecătorească este în drept, în baza cererii soţului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobîndite de către el în perioada cît soţii au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

39. Conform art.10 alin.(1) Cod civil al RM *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.* Potrivit alin.(2) *neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.*

40. Potrivit dispoziţiilor legale incidente, dreptul la proprietate în devălmăşie se extinde şi asupra soţului care, deşi nu a realizat un venit propriu, a contribuit în mod substanţial la gospodăria comună, la educaţia copiilor sau a avut alte motive temeinice care au împiedicat obţinerea unui venit personal. Astfel, legiuitorul consacră principiul egalităţii în raport cu patrimoniul comun, recunoscând valoarea contribuţiei nepatrimoniale în cadrul căsătoriei. Totodată, sunt considerate bunuri comune ale soţilor toate bunurile dobândite în perioada cuprinsă între data încheierii căsătoriei şi data încetării acesteia, indiferent pe numele căruia dintre soţi au fost dobândite ori cine a contribuit efectiv la achiziţionarea lor. Pe de altă parte, textul legal oferă instanţei posibilitatea de a declara bunuri proprii ale unui soţ acele bunuri dobândite în perioada în care soţii au dus gospodării separate, cu condiţia ca această cerere să fie formulată de soţul interesat şi să nu îi fie imputabilă desfacerea căsătoriei. Această prevedere permite instanţei să ţină cont de situaţiile concrete din viaţa soţilor, atunci când aceştia au încetat în fapt convieţuirea şi au dus gospodării separate înainte ca divorţul să fie pronunţat.

41. Articolul 22 alin. (1) din Codul familiei al RM stabileşte că, *bunurile care au aparţinut fiecăruia dintre soţi pînă la încheierea căsătoriei şi bunurile primite în dar, obţinute prin moştenire sau în baza altor convenţii gratuite de către unul dintre soţi în timpul căsătoriei, sînt proprietate personală a fiecăruia dintre soţi.*

42. Textul legal stabileşte în mod expres că bunurile care au aparţinut fiecăruia dintre soţi anterior încheierii căsătoriei, precum şi cele dobândite cu titlu gratuit în timpul căsătoriei — prin donaţie, moştenire sau alte convenţii gratuite —

constituie proprietatea personală a soţului în favoarea căruia au fost dobândite. Această reglementare reprezintă o excepţie de la regula devălmăşiei şi are drept scop protejarea patrimoniului individual al fiecărui soţ, atunci când bunurile nu au fost dobândite prin contribuţia comună a soţilor. Pentru ca un bun dobândit în timpul căsătoriei să fie calificat drept proprietate personală, partea interesată are sarcina de a dovedi că acesta provine dintr-o donaţie, moştenire sau alt act juridic cu titlu gratuit. În lipsa unor asemenea probe se aplică prezumţia legală a proprietăţii comune.

43. Cu privire la argumentul reprezentantului reclamantului potrivit căruia ne adresarea pârâtei în instanţa de judecată cu o acţiune privind partajul averii în interiorul termenului de 3 ani prevăzut de Codul familiei al RM, o lipseşte pe ultima de dreptul de a se adresa în instanţă cu asemenea cerinţă şi îi dă dreptul reclamantului să ceară recunoaşterea acestui bun ca proprietatea sa individuală, instanţa reţine următoarele.

44. În acest context, simplul fapt că pârâta nu a manifestat, după divorţ, un interes activ în valorificarea sau administrarea bunului comun (ex. nu a locuit în imobil, nu a contribuit la întreţinere, nu a solicitat partajul etc.), nu echivalează cu o renunţare tacită la dreptul de proprietate şi nu poate fi asimilat unei cauze legale de excludere din coproprietate.

45. Conform art. 315 alin. (1) Cod civil al RM, *proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului.*

46. În conformitate cu art. 316 alin. (1) şi alin. (2), *proprietatea este în condiţiile legii inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condiţiile legii.*

47. Conform art.1 din Protocolul adiţional nr.1 la Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional. Prin dispoziţiile cuprinse în art. 1 din Protocolul nr. 1 adiţional la CEDO sunt protejate dreptul de proprietate asupra bunurilor mobile şi imobile, toate celelalte drepturi reale principale şi accesorii, precum şi drepturile reale corespunzătoare drepturilor reale principale.

48. Totodată, reţinând caracterul autonom conferit noţiunii de „bunuri” în sensul art.1 Protocolul nr.1 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, dreptul reclamantului în calitate de proprietar al bunurilor mobile şi imobile cade sub incidenţa reglementărilor art.1 Protocolul 1 al Convenţiei (Onerylidiz v. Turcia, nr.48939/99 din 18 iunie 2002, §39). Or, în condiţiile enunţate, privarea arbitrară a proprietarului de bunurile sale afectează substanţa dreptului de proprietate în sensul art.315 Cod civil.

49. Pentru a fi conformă cu CEDO, privarea de proprietate trebuie să urmărească un scop de utilitate publică şi să respecte condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional, autorităţilor revenindu-le sarcina asigurării unui just echilibru între interesul general şi cel particular (Sporrong v. Suiediei no.7151/75; 7152/75 25.09.1982 § 26; Lithgow v. UK, no. 9006/80; 9262/81; 9263/81; 9265/81; 9266/81; 9313/81; 9405/81 din 08 iulie 1986 § 120).

50. Potrivit art. 46 alin. (1) şi alin. (2) din Constituţia RM, *statul ocroteşte proprietatea şi aceasta nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăţilor şi demnităţii omului. Dreptul la proprietate privată este garantat şi nimeni nu poate pune careva obstacole proprietarului pentru folosirea proprietăţii sale.*

51. Potrivit art.127 alin.(1)-(2) din Constituţia RM, *statul ocroteşte proprietatea. Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicţie cu interesele societăţii.*

52. În corespundere cu art.500 alin.(1) Cod civil al RM, *proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului. Proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă, iar dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condiţiile legii. Atributul folosinţei, care intră în conţinutul juridic al dreptului de proprietate, constă în dreptul proprietarului de a utiliza bunul în propriul lui interes. Anume prin intermediul acestui atribut proprietarul îşi satisface necesităţile proprii pe care le poate produce bunul respectiv. Dreptul de proprietate este acel drept subiectiv ce conferă titularului exercitarea în putere proprie şi în interes propriu a atributelor de posesie, folosinţă şi dispoziţie asupra bunurilor sale în limitele stabilite de lege.*

53. Instanţa reţine că simpla neexercitare, de către pârâtă a dreptului de a solicita partajul bunurilor comune în devălmăşie în termenul de 3 ani prevăzut de

art. 25 alin. (8) din Codul familiei al Republicii Moldova, nu are ca efect stingerea dreptului său de coproprietate asupra bunului dobândit în timpul căsătoriei.

54. Dreptul de proprietate este, potrivit art. 500 alin. (1) şi art. 316 din Codul civil, precum şi art. 46 din Constituţia Republicii Moldova, un drept inviolabil şi garantat. El include atributele de posesie, folosinţă şi dispoziţie asupra bunului, iar titularul acestui drept nu poate fi lipsit de el decât în condiţiile expres prevăzute de lege.

55. Aşadar, dreptul de proprietate nu este supus prescripţiei extinctive, iar lipsa acţiunii în justiţie nu transformă un bun comun în proprietate exclusivă a unuia dintre foştii soţi. Pentru a obţine un asemenea efect juridic, partea interesată trebuie să prezinte probe certe că bunul nu face parte din masa bunurilor comune, ceea ce, în speţă nu a fost realizat.

56. În speţa dedusă judecăţii, nu s-a prezentat nicio probă din care să rezulte că asupra bunului s-ar fi convenit, în mod expres, aplicarea unui regim de proprietate exclusivă în favoarea unuia dintre soţi. Astfel, nu există nici un contract matrimonial (încheiat anterior dobândirii bunului) prin care soţii să fi stabilit un alt regim juridic al bunurilor, cum ar fi cel al separaţiei de bunuri, şi nici un act de partaj ulterior divorţului, prin care să se fi atribuit imobilul în litigiu exclusiv unuia dintre foştii soţi.

57. Cât priveşte susţinerea reclamantului potrivit căreia doar el ar fi contribuit financiar la dobândirea şi întreţinerea bunului, instanţa reţine că regimul devălmăşiei nu se bazează exclusiv pe contribuţia bănească directă, ci pe ideea de contribuţie comună a soţilor, inclusiv prin activităţi de gospodărie, creşterea copiilor sau alte forme indirecte de sprijin.

58. De asemenea, comportamentul pasiv al pârâtei ulterior desfacerii căsătoriei nu poate constitui un temei juridic pentru excluderea acesteia din coproprietate, atâta timp cât nu a fost înlăturată prezumţia legală de devălmăşie printr-o hotărâre judecătorească anterioară sau prin probe concludente prezentate în cauză.

59. Mai mult, în cauza Sporrong şi Lonnropth contra Suediei, , Curtea europeană a definit conţinutul protecţiei dreptului de proprietate în sensul art. 1 din Protocolul r. 1, enunţând în acest sens, că orice persoană are dreptul la respectarea bunurilor sale, ceea ce semnifică împrejurarea că nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât în anumite condiţii, la fel indică Curtea că prerogativele proprietarului de a se bucura de bunul său, de a-şi exercita dorinţele asupra

bunului, fără nici o intervenţie din partea altor persoane sau a statului îi aparţin acestuia – proprietarului, iar limitarea proprietăţii se poate face doar prin lege şi doar în anumite condiţii expres prevăzute de lege.

60. Prin urmare, instanţa nu poate admite cererea reclamantului de recunoaştere a dreptului exclusiv de proprietate asupra apartamentului, în lipsa unei hotărâri de partaj şi a unor temeiuri legale care să excludă aplicarea prezumţiei de devălmăşie. Cererea reclamantului urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

61. Cu referire la solicitarea reclamantului din cererea de chemare în judecată, şi anume: -radierea pârâtei Liuba Hanganu din Registrul bunurilor imobile din proprietarii imobilului cu număr cadastral 0100101.370.04.014 fiind apartamentul nr. ***** din str. *****, instanţa nu se va expune pe marginea temeiniciei acesteia, or la caz solicitarea expusă supra, este subsecventă pretenţiei cu privire la recunoaşterea dreptului de proprietate individuală a reclamantului Andrei Hanganu asupra imobilului cu număr cadastral ***** apartamentul nr. ***** din str. *****, pretenţie care a fost respinsă.

62. În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod Procedură Civilă al RM, *instanţa de judecată obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată.*

63. La caz, luând în consideraţie că cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul Hanganu Andrei a fost respinsă, cheltuielile suportate de ultimul în proces, nu urmează a fi compensate.

64. În consecinţă, instanţa apreciază că prezumţia legală de devălmăşie nu a fost răsturnată, iar pasivitatea pârâtei nu poate fi interpretată ca temei pentru excluderea sa din coproprietate. În lipsa unor probe certe în sens contrar, bunul dobândit în timpul căsătoriei continuă să fie prezumat ca aparţinând ambilor foşti soţi în coproprietate în devălmăşie**.**

65. Instanţa de judecată de asemenea reţine că în cadrul Hotărârii CtEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat. În sensul dezbaterii argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, instanţa de judecată consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, în care se menţionează că, obligaţia instanţelor de a-şi motiva hotărârile nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la

fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate. Se atestă că, alte argumente pertinente şi importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

66. Reieşind din cele sus menţionate, analizând înscrisurile nominalizate, în cumul cu argumentele părţilor, instanţa consideră necesar a respinge acţiunea înaintată de Hanganu Andrei către Hanganu Liuba cu privire la recunoaşterea dreptului de proprietate individuală asupra bunului imobil, radierea înscrierii şi compensarea cheltuielilor de judecată.

67. În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă al RM, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Hanganu Andrei către Hanganu Liuba cu privire la recunoaşterea dreptului de proprietate individuală asupra bunului imobil, radierea înscrierii şi compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei,
judecător CRIGAN Dragoş